

Side), hvor man meest troede, at kunne ønske visse Modificationer i den nægældende Anordning.

Schulin: Da jeg ved Sagens første Behandling tillod mig at yttre, at jeg muligens vilde stille Ændringsforslag, saa skylder jeg nu mig selv at sige, hvorfor jeg ikke har gjort det. Det hidrører naturligtvis deraf, at den ærede Indenrigsminister gjorde opmærksom paa, at den mindste Forandring, som skete ved dette Lovforslag, vilde rimeligvis bevirke, at Loven slet ikke kunde komme ind, og i Genhold til, hvad jeg sidst yttrede om Loven i det Hele taget, har jeg derfor ladet være at stille Ændringsforslag, thi jeg har ikke villet paadrage mig det Skin, at jeg havde villet prøve paa at forhindre Loven ved Ændringsforslag. Men, skjøndt jeg ikke har gjort dette, bliver min Mening alligevel den samme med Hensyn til de enkelte Punkter, som jeg dengang nævnte, og da disse Punkter faldt ind under de Paragrapher, som for Øieblikket ere under Forhandling, skal jeg fremsætte et Par ganske korte Bemærkninger derom. Det er for det første med Hensyn til Præstens Stilling min Mening, at hans Plads ikke er i Sogneforstanderskabet, navnlig ikke som ikkevalgt Medlem. Jeg vil endogsaa gaa saa vidt at sige, at hans Plads slet ikke er i Sogneforstanderskabet. Jeg troer, at hvis vor Kirke havde en Organisation, som den burde have, vilde det være høist rimeligt, at denne Organisation vilde forbyde Præsten at deeltage i Sogneforstanderskabets Forhandlinger. Det er min fulde Overbeviisning, at Præstens Stilling meget ofte maa blive, hvad man kalder falst. Han kan om Søndagen komme til at formane sin Menighed i en Retning, som han om Mandagen i Sogneforstanderskabet kan komme til at gaae fra. Jeg mener fremdeles, at det endogsaa nuomstunder er ganske overflødig, efter min Mening, at Præsten er i Forstanderskabet. Saade med Hensyn til Fattigvæsenet og Skolevæsenet antager jeg, at det, Forstanderskaberne have med disse Ting at gjøre, kunne de meget godt udføre uden Præstens Hjælp. Det vilde ogsaa være høist sørgeligt, om man, da Præsten i et halvt hundrede Aar har hjulpet til ved disse

Sager, ikke nu skulde være kommen saa vidt, at man kunde bestyre den materielle Deel af Skolesagen uden Præstens Hjælp, og det er jo det Æneste, Forstanderskabet har dermed at gjøre, og hvad Fattigvæsenet angaaer, troer jeg, at Præsten vilde være et langt bedre Forsorg i den Retning, hvori han skal være Forsorg i Fattigsagen, naar han stod udenfor Sogneforstanderskabet, end naar han stod indenfor det. Det var dette, som jeg vilde bemærke om dette Punkt.

Det, som jeg endvidere har at bemærke, angaaer § 6. Angaaende denne Paragraph yttrede den høitærede Indenrigsminister sidst, at man kunde i alt Fald ikke sige værre om denne Paragraph, end at den er overflødig, — jeg troer, at det var omtrent saaledes, han yttrede sig, — og at den derfor ikke vilde være til stor Skade. Er dette Tilfælde, skal jeg aldrig have det Allermindste mod den, og er den ganske overflødig eller er i alt Fald den første Passus deri overflødig, da skal jeg for min Part ikke have Noget imod den, uden at i alt Fald Lovens Trykning kommer til at koste lidt mere end ellers; men jeg har tilladt mig at yttre mig derom, for at denne Ættring af den ærede Indenrigsminister kan blive slaaet fast, at Paragraphen ikke egentlig har nogen Betydning, saa at man ikke senere kan komme og under Form af Regulativ indføre Ting, som ellers ansees for ulovhjemlede. Altsaa, naar denne Paragraph kommer ind i Loven, som den jo gjør, saa vilde de Regulativer, som overeensstemmende med denne Paragraph kunne forfattes, og som jeg mener ogsaa kunne forfattes uden denne Paragraph, ikke komme til at indeholde Nogetsomhelst, som ellers efter den tidligere Lovgivning og efter de øvrige Paragrapher i denne Lov ikke er lovhjemlet.

Nyholm: Jeg troer, at det viser sig idag, som det viser sig hver Gang, der er Spørgsmaal om en ny Lov, angaaende Bestemmelser for Communalvalgene, at der staaer de meest divergerende Meninger imod hverandre, og, dersom de alle skulde faae Leilighed til at fremtræde, troer jeg rigtignok, at Resultatet vilde blive, at vi aldrig fik nogen Lov. Jeg maa med Hensyn til de Bemærkninger, som den sidste ærede Taler har fremsæ